

Purim 2024

פורים ה'תשפ"ד

1. Letter from HaRav Sobol – מכתב מהרב סובול –
How Do We Celebrate Purim This Year?
איך נחגוג את פורים השנה?
2. Halachot of Machazit Hashekel – הלכות מחצית השקל –
3. Halachot of Taanit Esther when Purim Falls on Motzei Shabbat –
הלכות תענית אסתר בשנה שפורים חל במוצאי שבת
4. Parshat Vayikra/Zachor – פרשת ויקרא - זכור –
5. משלוח מנות
6. Halachot of Purim that Falls on Motzei Shabbat –
7. הלכות פורים שחל במוצאי שבת
8. Halachot of Kriyat Megilah – הלכות קריאת המגילה –
9. Halachot of Mishloach Manot – הלכות משלוח מנות –
10. Halachot of Matanot LaEvyonim – הלכות מתנות לאביונים –

איך נחגוג את פורים השנה?

קהילה יקרה ואהובה,

נראה לי שרבים מאיתנו מתלבטים כיצד לחגוג השנה את פורים. מצד אחד מאז הטבח הנורא בשמחת תורה אנחנו נמצאים במלחמה שיש בו לצערנו הרוגים, פצועים, חטופים ועקורים, ואיך אפשר לשמוח כדאשתקד?! מצד שני אולי דווקא חלק מהניצחון שלנו הוא להמשיך ולחגוג את פורים כרגיל.

*

לעניות דעתי התשובה היא מורכבת. וודאי שחייבים לשמוח גם בפורים השנה, אך ייתכן שהשנה צריך לחדד יותר את אופי השמחה.

היטיב לבטא את מורכבות דומה, הרב יצחק הוטנר, כאשר עמד בפני דילמה כיצד לחגוג את חג הסוכות בזמן מלחמת יום הכיפורים בשנת תשל"ד (1973):

"הייתי מוטל במבוכה היום, באיזון שבין אימת המצב ובין שמחת יום טוב, והנפש מתנדנדת בין שתיהן, ומבקשת למצוא לכל אחד מקומו הראוי... ניגש אלי חכם אחד, והראה לי את התרגום על הכתוב "שמח זבולון בצאתך ויששכר באהליך" (דברים לג) "חדי זבולון במפקך לאגחא קרבא על בעלי דבבך, ויששכר במהכך למעבד זמני מועדיא בירושלים" – בשעה שזבולון יוצא למלחמותיו, ישמח יששכר במועדיו".

*

לפני שאחלוק אתכם כמה מחשבות לגבי פורים השנה, אקדים מחשבה קצרה לגבי פורים בכל השנים. פורים הוא החג שלצערנו, יש בו פער קיצוני ביותר, בין איך שהוא באמת אמור להיחגג, לבין הדרך שלפעמים הוא נחגג בפועל.

לפעמים בפועל השמחה של פורים היא חיצונית בלבד. אך האמת היא שעיקרה של שמחת פורים מתחילה מהפנים, ומתוך הפנימיות היא נחגגת גם בחיצוניות. מי שלומד על המהות של פורים מבין שפורים הוא היום הגבוה והקדוש ביותר בשנה, עד כדי כך שאפילו על יום הכיפורים נאמר "כיפורים - כפורים" – שיום הכיפורים הוא דומה לפורים. ולכן השמחה בפורים אמורה להיות שמחה של קדושה ושל אהבה בין עם ישראל להקב"ה, עד כדי שאנו מגיעים למדרגה כזאת שאפילו כאשר אנחנו מתבסמים, מה שיוצא מפנימיותנו זאת דבקות מוחלטת בריבוננו של עולם.

ולכן, אם חוגגים את פורים רק בצדדים החיצוניים שלו, אכן בעת מלחמה יש למעט בכך. מלחמה זה לא הזמן המתאים לכך.

אבל אם חוגגים את פורים בשמחה אמיתית, שמתחילה מהפנים ומתוך כך מתגלה גם בחוץ, אזי וודאי שגם בעת מלחמה, צריך לחגוג את שמחת פורים, ואולי בעת המלחמה שאנו נמצאים בעיצומה, צריך להרבות אפילו יותר בשמחת פורים, כמו נסביר בהמשך.

כמובן שתמיד יש להיות רגישים גם לסביבה שלנו, ואם אנחנו נמצאים בחברת אנשים שעלולים להיפגע מהדרך שבה אנו שמחים בפורים אז יש לקחת זאת בחשבון.

*

האמת היא שאין חג שמתאים יותר למה שעובר עלינו בתקופה האחרונה, יותר מאשר פורים:

כמו בפורים, שהיה עמלק שרצה לאבד את עם ישראל מהעולם, כך היום יש עמלק מודרני שרוצה לכלותנו ולהשמיד את מדינת ישראל ואת העם היהודי.

כמו בפורים, שהיה מלך שכלפי חוץ לא הראה שהוא שונא את עם ישראל אך באמת הוא שונא את עם ישראל, כך גם היום הרבה ממנהיגי העולם לא באמת אכפת להם, בלשון המעטה, ממה שקורה לעם ישראל.

כמו בפורים שהישועה הגיע מתוך כך שהיהודים התאחדו ביניהם ומתוך כך שילבו בין תפילה ומלחמה, כך בימינו הישועה מגיעה ותמשיך להגיע מתוך כך שנתאחד בינינו, ונשלב בין התחזקות בתפילה, בתורה, במצוות ובמידות טובות, יחד עם הלחימה של חיילינו הגיבורים והצדיקים.

*

גם מצוות הפורים יכולים לחזק אותנו מאוד, דווקא השנה:

מצוות קריאת המגילה, שבה לא מוזכר שם ה', מחזקת בנו את האמונה שגם כאשר נראה שה' לא מנהל את העניינים, בסוף מתברר שהקב"ה הוא זה שמנהל את מה שקורה, ודווקא מתוך הקשיים, הוא מצמיח לנו ישועות גדולות.

מצוות משלוח מנות מחזקת בנו את האחדות בעם ישראל. מומלץ לתת משלוחי מנות גם לאנשים שהם לאו דווקא החברים הטובים שלנו, כדי להרבות אהבה ושלום.

מצוות מתנות לאביונים מעוררת בנו את הרגישות לאותם אנשים שהחיים לפעמים מאתגרים אותם יותר. כמה חשוב לשים לב אליהם דווקא בימי שמחה. לפעמים הימים האלו הם הימים הקשים ביותר עבור אותם אנשים.

מצוות סעודת פורים מחזקת בנו גם את דיבוק החברים שכל כך חשוב לחוסן הנפשי שלנו, וגם את השמחה והאמונה בכך שהקב"ה יגאל אותנו גאולה שלמה.

*

נסיים בדברי רבי יששכר שלמה טייכטל הי"ד, בעל "אם הבנים שמחה", שתוך כדי השואה האיומה בשנת תש"ב (1942) קרא להמשיך בשמחת פורים:

"לבי עלי דני במה שראיתי לבטל הסעודות מצות שנהגו בכמה קהילות לעשות מדי שנה בשנה איזה פעמים בזמנים קבועים... ובעת רעש המלחמה וכל שנות המלחמה נפרעה והפרו סעודות הללו ונתבטלו, באומרם כי ראשם בל עמם כעת לעשות סעודות ולבסם ביין, ועל ידי כך נתבטלו. ואם כי אני קריתי תגר על זה ואמרתי לבל לבטל סעודות מצות הללו, כי אדרבא שזכות סעודות מצות הללו, יעמוד לנו בעת צרה הזאת... דאין לבטל שמחת אלוקינו מפני צרות הגויים ואדרבא שמחות הללו יעמדו לנו להצילנו מן הגויים".

למה נמשלו ישראל לגפן, מה גפן הזה בוצרין אותה והיא שותקת, דורכין אותה והיא שותקת, ובסוף היין שלה משתה לאדם ומפלת אותו, כך ישראל לאומות העולם... וכן יעזור לנו השם שעם שתיית היין שנשתה ונקיים ציווי חז"ל שצונו לשתות יין בפורים, נמשיך מפלה לשונאנו הגדול הידוע ומפורסם בזמנינו ונפיל אותו ארצה אמן כן יהי רצון".

דברים אלו נאמרו, כאמור, בעיצומה של השואה הנוראה. קל וחומר בימינו שזכינו בחסדי ה' לאתחלתא דגאולה ולמדינת ישראל עם צבא הגנה לישראל, וודאי שעלינו לחגוג את חג הפורים בשמחה, ודווקא זכות זאת תעמוד לנו במלחמה מול אויבינו.

שנזכה בעזרת ה' לחגוג השנה את פורים בשמחה אמיתית, פנימית וחיצונית, מתוך אמונה וביטחון בהקב"ה, ומתוך כך נזכה לבשורות טובות ישועות ונחמות בכלל ובפרט ולגאולה שלמה במהרה בימינו אמן!

How Do We Celebrate Purim This Year?

It seems to me that many of us are debating how to celebrate Purim this year. On the one hand, since the terrible massacre at Simchat Torah, we are in a war in which, unfortunately, there are dead, wounded, kidnapped and displaced people, and how can we be happy like last year?! On the other hand, perhaps part of our victory is to continue celebrating Purim as usual.

*

In my humble opinion, the answer is complex. Of course, we must also be happy on Purim this year, but it is possible that this year we need to refine the nature of the joy more.

Rabbi Yitzhak Hutner expressed a similar complexity well, when he was faced with a dilemma of how to celebrate the Sukkot holiday during the Yom Kippur War in 1973:

"I was embarrassed today, in the balance between the horror of the situation and the joy of Yom Tov, and my soul oscillates between the two, and seeks to find each its proper place... A wise man approached me, and showed me the translation of (דברים לג) "שמח זבולון בצאתך ויששכר באהליך" - while Zebulun goes to his wars, Yishsachar will rejoice in his holidays".

*

Before I share with you some thoughts about Purim this year, I will share a brief thought about Purim in all years. Purim is the holiday that, unfortunately, has a very extreme gap, between how it is really supposed to be celebrated, and the way it is sometimes actually celebrated.

Sometimes in practice the joy of Purim is only external. But the truth is that the essence of Simchat Purim starts from the inside, and from the inside it is also celebrated on the outside. Those who learn about the essence of Purim understand that Purim is the highest and holiest day of the year, so much so that even on Yom Kippur it is said "Kippur - Kippurim" - that Yom Kippur is similar to Purim. Therefore, the joy on Purim is supposed to be the joy of holiness and of love between the people of Israel and God, to the extent that we reach such a level that even when we are beautified, what comes out of us is absolute devotion to the Ribono shel Olam.

Therefore, if you celebrate Purim only on its externalities, indeed during a war there is an exception to this. War is not the right time for that.

But if you celebrate Purim with true joy, which starts from the inside and from that is revealed outside as well, then certainly even in times of war, you should celebrate the joy of Purim, and perhaps during the war we are in the midst of, you should increase the joy of Purim even more, as we will explain later.

Of course, one should always be sensitive to our environment as well, and if we are in the company of people who may be hurt by the way we celebrate Purim, then this should be taken into account.

*

The truth is that there is no holiday that is more suitable for what we are going through in recent times, than Purim:

As in Purim, there was an Amalek who wanted to destroy the people of Israel from the world, so today there is a modern Amalek who wants to destroy us and destroy the State of Israel and the Jewish people.

As on Purim, there was a king who outwardly did not show that he hated the people of Israel but really did, so today many of the world leaders do not really care, to say the least, about what happens to the people of Israel.

Just as on Purim salvation came from the Jews uniting among themselves and from that combining prayer and war, so nowadays salvation comes and will continue to come from us uniting, and combining strengthening in prayer, the Torah, mitzvot and midot, together with the fighting of our heroic and righteous soldiers.

*

Even the mitzvot of Purim can strengthen us a lot, especially this year:

The mitzvot of reading the Megila, in which God's name is not mentioned, strengthens our faith that even when it seems that God is not managing things, in the end it becomes clear that God is the one who manages what is happening, and precisely out of the difficulties, He creates great salvation for us.

The mitzvot of delivering meals strengthens the unity of the people of Israel. It is recommended to give parcel deliveries even to people who are not necessarily our good friends, in order to spread love and peace.

The mitzvot of giving matanot l'evyonim awakens in us the sensitivity to those people for whom life presents great challenges. How important it is to pay attention to them on happy days. Sometimes these days are the hardest days for those people.

The mitzvot of the Purim meal strengthens in us both the attachment to friends that is so important to our mental strength, and also the joy and faith that G-d will redeem us with a Geulah Shelayma.

*

We will end with the words of Rabbi Issachar Shlomo Teichtel הי"ד, author of "אם הבנים שמחה", who during the terrible Holocaust in 1942 called for the continuation of the Purim celebration despite the terrible times, stating that instead these times of simcha should help us stand against our enemies.

"לבי עלי דני במה שראיתי לבטל הסעודות מצות שנהגו בכמה קהילות לעשות מדי שנה בשנה איזה פעמים" ובעת רעש המלחמה וכל שנות המלחמה נפרעה והפרו סעודות הללו ונתבטלו, באומרם כי בזמנים קבועים... ראשם בל עמם כעת לעשות סעודות ולבסם ביין, ועל ידי כך נתבטלו. ואם כי אני קריתי תגר על זה ואמרתי לבל

לבטל סעודות מצות הללו, כי אדרבא שזכות סעודות מצות הללו, יעמוד לנו בעת צרה הזאת... דאין לבטל שמחת אלוקינו מפני צרות הגויים ואדרבא שמחות הללו יעמדו לנו להצילנו מן הגויים".

למה נמשלו ישראל לגפן, מה גפן הזה בוצרין אותה והיא שותקת, דורכין אותה והיא שותקת, ובסוף היין שלה משתה לאדם ומפלת אותו, כך ישראל לאומות העולם... וכן יעזור לנו השם שעם שתיית היין שנשתה ונקיים ציווי חז"ל שצונו לשתות יין בפורים, נמשיך מפלה לשונאנו הגדול הידוע ומפורסם בזמנינו ונפיל אותו ארצה אמן כן יהי רצון".

"Why is Am Yisrael compared to a vine? Just like we pick grapes and the vine is silent, we crush them and they are silent, and in the end their wine becomes a wonderful drink, thus is Am Yisrael to the nations of the world, and thus Hashem will help us to fulfill the commandments of Chazal to drink wine on Purim which will lead to our powerful enemies falling to the ground, amen ken y'hi ratzon".

These words were said, as mentioned, in the midst of the terrible Holocaust. It's easy nowadays that we have been blessed by God's grace to be redeemed and for the State of Israel with a defense army for Israel, surely we should celebrate the holiday of Purim with joy, and precisely this right will stand us in the war against our enemies.

May we, with God's help, be able to celebrate Purim this year with true joy, inner and outer, out of faith and confidence in God, and from this we will be blessed with good news, salvation and comfort in general and in particular and complete redemption soon in our days, Amen!

זכר למחצית השקל

- בזמן שבית המקדש היה קיים, היה חייב כל זכר מבן עשרים שנה ומעלה, ויש אומרים מגיל שלוש עשרה, לתת מחצית השקל בכל שנה, בחודש אדר, עבור קורבנות ציבור של השנה החדשה, המתחילה בחודש ניסן.
- כיום שחרב בית המקדש בעוונותינו, נוהגים לקיים זכר למצווה זו של מחצית השקל, ונותנים לעניים בני תורה.
- יש אומרים שרק גברים מגיל עשרים שנה ומעלה נוהגים לתת זכר למחצית השקל. יש אומרים שמגיל שלוש עשרה ומעלה נוהגים לתת זכר למחצית השקל. יש אומרים שגם נשים נוהגות לתת זכר למחצית השקל.
- המנהג הוא לתת זכר למחצית השקל, אף עבור קטנים, ואף אישה מעוברת נותנת עבור עובריה. ומי שנהג כך פעם אחת, לא יפסיק.
- יש אומרים שזמן נתינת זכר למחצית השקל הוא בפורים בשחרית, קודם קריאת המגילה. אך המנהג הוא לתת זכר למחצית השקל בתענית אסתר אחרי מנחה, ויש נוהגים לפני מנחה.
- אם לא נתן זכר למחצית השקל בזמנים אלו, ייתן מתי שייזכר.
- יש נוהגים לתת זכר למחצית השקל בשווי של 9.6 גרם כסף, כי כך היה משקלה של מטבע מחצית השקל בעבר. לפי חישוב זה מחצית השקל השנה תהיה בשווי של 25 - 30 שקל.
- ויש נוהגים לתת מחצית המטבע הנהוגה באותו מקום. ויש נוהגים לתת שלושה חצאים של אותה מטבע, משום שבתורה בפסוקים העוסקים במחצית השקל נאמר שלש פעמים "תרומה".
- אין לתת כסף זה של מחצית השקל מכספי מעשר.
- יש להיזהר שלא לומר שהכסף ניתן ל"מחצית השקל" אלא "זכר למחצית השקל".

Commemoration of "Machatzit HaShekel"

- During the time of the Beit Hamikdash, every year, all males 20 years and older (and some say 13 and older) would have to bring half a shekel, in the month of Adar, for the public sacrifices of the new year, which began on the first of the month of Nisan. Today, because the Beit Hamikdash no longer exists, it is customary to commemorate this by bringing a half shekel and giving it to the poor Torah scholars.
- Some say that only men who are 20 years and older are accustomed to give, while some say that one gives from the age of 13 and up. Other say women are accustomed to give a half shekel and children as well. Even a woman who is pregnant gives for her unborn child and if one did this on one occasion one should make it an annual ritual.
- Some say that the time one gives money for Machatzit Hashekel is on Purim, at Shacharit before the Megilla reading, but the custom is to give on Taanit Esther around Mincha time.
- If someone did not give during these times, he may give when he remembers to do so.
- There are many customs involved in giving money in commemoration of Machatzit Hashekel. Some are accustomed to giving 9.6 grams of silver, because that was the weight of the half shekel coin in the past. According to this calculation, half of the shekel this year will be worth 25 - 30 shekels
Some are accustomed to give half of the currency coin used in one's current day. Others are accustomed to give three halves, because in the Torah portion about Machatzit HaShekel it says "terumah" three times.
- Money from מעשר cannot be given to commemorate the Machatzit Hashekel.
- One should be careful to say that the money is being given "לזכר מחצית השקל" - "in commemoration of Machatzit HaShekel", and not for Machatzit HaShekel itself.

הלכות תענית אסתר בשנה שפורים במוצאי שבת

הלכות כלליות:

- מקדימים את התענית ליום חמישי, י"א באדר.
- סיבת התענית היא:
 1. זכר לשלושת ימי התענית שצמו היהודים לאחר גזרת המן (למרות שזה היה בניסן).
 2. זכר לתענית שצמו היהודים ביום י"ג באדר כשנלחמו עם אויביהם (למרות שזה לא מוזכר).
- תענית זו אינה חובה. ולכן אף על פי שבריאם צריכים להתענות, מי שחולה אף שאין בו סכנה, וכן נשים מעוברות ומניקות פטורים מהתענית.
וכן חתן וכלה בשבע ברכות פטורים מהתענית.
וכן קטנים פטורים מהתענית.
- גם מי שלא צם, יאכל מאכלים פשוטים ולא בשר ומעדנים.
- התענית מתחילה בעלות השחר ומסתיימת בצאת הכוכבים.
- מי שישן בלילה שלפני התענית שנת קבע, אינו רשאי לאכול אף אם התעורר לפני עלות השחר, אלא אם כן התנה לפני שישן שאינו מקבל את התענית. אפשר להתנות גם במחשבה.
לעניין שתייה, עדיף גם להתנות, אך מי שלא התנה, רשאי לשתות לפני עלות השחר.
- מי שמצטער אם לא שוטף את פיו, יכול לצחצח שיניים ולשטוף את הפה בזהירות בלי לבלוע מים.
- מי ששכח ואכל או שתה בצום, חייב להמשיך את הצום, ואינו צריך לצום ביום אחר.

שחרית:

- החזן מוסיף בחזרת הש"ץ את ברכת "עננו" לאחר ברכת "גואל ישראל".
- אחר חזרת הש"ץ אומרים סליחות, אבינו מלכנו, תחנון, וקוראים "ויחל".
- אם יש ברית מילה, בעלי מילה או חתן, מקצרים את הסליחות ומסיימים ב"כי לה' אלקינו הרחמים והסליחות".

מנחה:

- אם יש עשרה מתענים אומרים "אשרי", חצי קדיש, "קוראים" ו"יחל" ומפטירים "דרשו".
- לאחר הכנסת ספר תורה, אומרים חצי קדיש, ומתפללים שמונה עשרה עם "עננו" בברכת "שומע תפילה".
- החזן מוסיף בחזרת הש"ץ את ברכת "עננו" לאחר ברכת "גואל ישראל".
- אם מתפללים אחר פלג המנחה, הכוהנים נושאים כפים. אומרים "שים שלום".
- אומרים אבינו מלכנו ותחנון.
- נוהגים לתת זכר מחצית השקל (מצורפות לחוד הלכות מחצית השקל).

Halachot of Taanit Esther when Purim falls on Motzaei Shabbat

General laws:

- The fast is pushed up to Thursday, Adar 11.
- The reasons for the fast are:
 - As a remembrance to the 3 days that the Jews fasted after Haman's evil (even though that actually occurred in Nissan)
 - As a remembrance of the fast that the Jews fasted on the 13th of Adar while fighting with their enemies (even though that is not mentioned in the Megilla).
- Taanit Esther is not obligatory.
 - Although healthy people are required to fast, one who is sick – even if the sickness is not life-threatening – and pregnant and nursing women are exempt from fasting.
 - A bride and groom during the week of Sheva Brachot are exempt from fasting.
 - Minors (under bar/bat mitzvah) are exempt from fasting.
- Even those who do not fast, should only eat simple foods and not meat and delicacies.
- The fast begins at Alot HaShachar and ends at Tzeit HaKochavim.
- One who regularly wakes up from a night's sleep before Alot HaShachar is not allowed to eat in the morning of the fast unless he proclaims in words or thought before he falls asleep that he is not beginning the fast until Alot HaShachar.

As far as drinking, it is better to make the proclamation but one who did not make the proclamation is still allowed to drink until Alot HaShachar.
- If someone is very uncomfortable without rinsing his mouth, it is allowed to rinse the mouth, or the person can brush their teeth and rinse their mouth carefully without swallowing water.
- Whoever forgot and ate or drank while fasting, must continue the fast, and does not need to fast on another day.

Shacharit:

- The chazzan adds "Aneinu" in Chazarat HaShatz after the bracha of "Goel Yisrael".
- After Chazarat HaShatz, Selichot, Avinu Malkeinu and Tachanun are recited and "Vayechal" is read.
- If there is a Brit or Chatan, we shorten Selichot and end with: "כי לה' אלקינו הרחמים והסליחות".

Mincha:

- If there are 10 at the minyan that are fasting then Ashrei and Half Kaddish are said, "Vayechal" is read and the maftir is "Dirshu".
- After returning the Sefer Torah Half Kaddish is said and "Aneinu" is added in Shmona Esrei by the bracha of "Shema Koleinu".
- The chazzan adds "Aneinu" in Chazarat HaShatz after the bracha of "Goel Yisrael".
- If you daven after plag HaMincha, the Kohanim duchen.
- we say "Sim Shalom".
- Avinu Malkeinu and Tachanon are recited in.
- It is customary to give Machatzit HaShekel (Attached separately laws for Machatzit HaShekel)

שבת פרשת ויקרא - זכור

- חכמים תקנו לקרוא פרשת זכור לזכור מעשה עמלק ומצוות מחייתו. ותקנו לקרוא זאת בשבת הסמוכה לפורים כדי לסמוך אותה לניצחון על המן שהיה מצאצאי עמלק.
- בס"ד
 1. קריאת פרשת השבוע פרשת ויקרא.
 2. קריאת פרשת שקלים בספר דברים פרק כ"ה פסוקים יז - יט.
- סדר קריאת התורה:
 - א. אם יש שני ספרי תורה:
 1. בספר הראשון - קוראים לשבעה עולים בפרשת ויקרא.
 2. לאחר מכן מניחים את הספר השני על הבימה, אומרים חצי קדיש, ומגביהים את הספר הראשון.
 3. בספר השני - קוראים למפטיר בפרשת זכור, ולאחר מכן מגביהים את הספר השני.
 - ב. אם יש ספר תורה אחד:
 1. קוראים לשבעה עולים לפרשת תרומה, ואומרים חצי קדיש.
 2. גוללים את הספר למפטיר של פרשת זכור, ולאחר מכן מגביהים את הספר.
- במקרה שאין שני ספרי תורה, ויש צורך לגלול ספר תורה, כדאי לנצל את זמן הגלילה לאמירת מי שבירך לחולים, למדינה וכו' או לאמירת דבר תורה.
- קטן לא עולה למפטיר.
- לפני תחילת הקריאה נהגו להכריז לכוון לצאת ידי חובה זכירת מעשה עמלק ומחייתו. בעל הקורא יכוון להוציא את השומעים בברכות ובקריאה, והשומעים יכוונו לצאת על ידי בעל הקורא.
- נהגו לקרוא את הפסוק האחרון פעמיים, פעם ראשונה "זכר" עם צירה, ופעם שנייה "זכר" עם סגול.
- יש מחלוקת האם נשים חייבים בזכור. למרות שלרוב הפוסקים נשים פטורות, מי שיכולה צריכה להשתדל לקיים את המצווה.
- אם יש כאלו שלא שמעו את הקריאה בתפילה, ישתדלו לקרוא עבורם את הקריאה בהמשך השבת מתוך ספר תורה במניין, בלי ברכות התורה.
- מי שלא יכול לשמוע את הקריאה במניין, יקרא ביחיד, מתוך חומש.
- במקרה כזה, ישתדל לשמוע את קריאת התורה במניין בפורים, ולשמוע את קריאת זכור במניין כאשר יגיעו אליה בפרשת כי תצא. ויכוון לצאת בקריאות אלו ידי חובת מצוות זכירת עמלק ומחייתו, וכן יבקש מבעל הקורא שיכוון להוציאו.
- מפטירים בהפטרה של פרשת זכור, שמואל א פרק טו פסוקים ב - לד.
- אין מזכירים נשמות בשחרית ובמנחה.
- אין אומרים אב הרחמים.
- במנחה אין אומרים "צדקתך".

Shabbat Parshat Vayikra – Zachor

- The sages instituted the reading of Parshat Zachor in order to remind us of what Amalek did to us and our mitzvah to wipe them out. We read it on the Shabbat preceding Purim so it will be juxtaposed with the celebration of our victory over Haman who was descended from Amalek.
- In this week's Torah reading there are 2 portions that are read:
 1. The usual Torah portion of the week – Parshat Vayikra.
 2. The portion of Parshat Zachor which is found in Sefer Devarim, 25:17-19.
- If a minyan has 2 sifrei Torah:
 1. From the first sefer Torah the first 7 aliyot of Parshat Vayikra are read.
 2. Then the second sefer Torah is placed on the bima, half-kaddish is recited, and hagba is done on the first sefer Torah.
 3. From the second sefer Torah the maftir of Parshat Shkalim is read and afterwards hagba is done on the second sefer Torah.
- If the minyan only has 1 sefer Torah:
 1. The first 7 aliyot of Parshat Truma are read, and half-kaddish is recited.
 2. The sefer Torah is rolled to the maftir of Parshat Shkalim and then hagba is performed on the sefer Torah.
- In a situation where there are not 2 Sifrei Torah and there is a need to roll a Torah it is worth taking advantage of the time of the rolling for saying the Misheberachs for the sick, the Prayer for the State etc or a Dvar Torah.
- A minor (under Bar Mitzvah) does not get called up for Maftir.
- Before the Zachor reading is begun it is customary to announce that the congregation should have intention to fulfill the mitzvah of remembering Amalek and our commandment to destroy them. The Baal Koreh should have in mind to fulfill the mitzvah for the congregation in his reciting the brachot and the reading, and the congregation should have in mind that the Baal Koreh will be making the brachot and reading on their behalf.
- It is customary to recite the last Pasuk twice, the first time pronouncing the word as "Zaicher" and the second time as "Zecher".
- There is a disagreement among the Sages if women are obligated to hear Parshat Zachor. Despite the fact that most poskim say that women are not obligated, whoever is able to should make an effort to fulfill the mitzvah.
- If one is unable to hear Parshat Zachor at the time that the minyan is reading it, they should make an effort to have the reading done for them with a minyan and from a Sefer Torah sometime over the course of Shabbat, without reciting the brachot.
- If one is unable to hear Parshat Zachor with a minyan, they should read Parshat Zachor at home from a Chumash.

In that case he should make an effort to hear Kriat HaTorah with a minyan on Purim, and also to hear the psukim of Zachor with a minyan when it is read on Parshat Ki Tetzei. And when he does that, he should have in mind to fulfill the mitzvah of remembering and destroying Amalek and he should request of the Baal Korah to have in mind while reading that he is helping him perform the mitzvah.

- The haftorah for Parshat Zachor is read which is found in Sefer Shmuel I 15:2-34.
- Hazkarat Neshamot is not recited at Shachrit and Mincha.
- Av HaRachamim is not recited.
- At mincha “צדקתך” is not recited.

הלכות לפורים שחל במוצאי שבת

- תענית אסתר מוקדמת השנה ליום חמישי י"א באדר.
- סדר התפילה בתענית אסתר הוא ככול שנה אלא שכיוון שהתענית לא בערב פורים, אומרים גם במנחה אבינו מלכנו ותחנון.
- לפני או אחרי מנחה נוהגים לתת זכר למחצית השקל.
- בתפילת מנחה בשבת אין אומרים צדקתך.
- יש לסיים סעודה שלישית עד צאת הכוכבים. וגם אם סיימו אחר צאת הכוכבים אומרים רק "רצה" ולא אומרים "על הניסים".
- מותר לקרוא במגילה בשבת אפילו כדי להתכונן לקריאתה במוצאי שבת.
- אין להביא את המגילה לבית הכנסת בשבת לפני צאת השבת אלא אם כן ילמדו בה מבעוד יום (וערוך השולחן מחמיר אף בזה).
- אין ללבוש בגדי פורים בשבת אלא רק במוצאי שבת.
- מי שרוצה לעשות מלאכה ולהתכונן לפורים לפני תפילת ערבית והבדלה, יאמר בשעה 18.27 זמן יציאת השבת: "ברוך המבדיל בין קודש לחול".
- לאחר קריאת המגילה בבית הכנסת נערוך הבדלה בבית הכנסת.
- אפשרות נוספת היא להבדיל בבית בצאת השבת ולאחר מיכן ללכת לבית הכנסת.
- לכתחילה אין לאכול לפני קריאת המגילה, אך מי שקשה לו להמתין מלאכול עד אחר קריאת המגילה יכול להבדיל ולאכול לפני קריאת המגילה (לחם ומזונות – פחות מכביצה, ושאר דברים – אפילו יותר מכביצה).
- בתפילת ערבית מוסיפים בשמונה עשרה "אתה חוננתנו" ו"על הניסים". ולאחר קריאת המגילה אומרים "ויהי נועם" ו"ואתה קדוש".
- מי שלא אמר קידוש לבנה, יאמר קידוש לבנה לאחר קריאת המגילה וסיום תפילת ערבית.

Halachot of Purim that Falls on Motzei Shabbat

- The Fast of Esther is changed to Thursday, Adar 11. The davening on the Fast of Esther is identical to other years except that we say also in Mincha Avinu Malkenu and Tachanun since the fast is not on Erev Purim. Before or after Mincha it is customary to give Machazit Hashekel.
- Shabbat Mincha: "Tzidkatcha" is not said at Mincha on Shabbat.
- It is permissible to read the Megilla on Shabbat even to prepare for its reading after Shabbat.
- Seudah Shlishit: One should finish Seudah Shlishit before tzayt hakochavim. If you finish Seudah Shlishit before tzayt hakochavim, say "r'tzei" during birkat hamazon but not "al hanisim."
- One should not bring the Megillah to synagogue before the end of Shabbat unless one will learn from it while it is still Shabbat (However, the Aruch HaShulchan is stringent in this regard).
- One should not wear Purim clothes on Shabbat, only on Motzaei Shabbat.
- Whoever wants to prepare for Purim before Maariv/Havdala, should say **ברוך המבדיל בין קודש לחול** at 18:27.
- There is an option to say Havdalah at home before coming to shul
- At Maariv in Shmonah Esreh, we say "Ata chonantanu" and "Al hanisim"
- After the Megillah reading we will say "Vayehi Noam" and "Vata Kadosh" and we will say Havdalah in shul.
- Whoever does not say Kiddush Levana will say it after Megila and then finish Maariv.
- Ideally, one should not eat before the reading of the Megillah, but if it is too difficult to wait until afterwards (bread/cake –one should eat less than a "Kebeytza", other things – one can eat more than a "kebeytza").

Halachot for Kriat Megillah	קיצור הלכות קריאת המגילה
General	כללי
Every man and woman is obligated to hear the Megillah	כל איש ואישה חייבים בקריאת המגילה.
Even children starting from age 6-7, since they are taught about the reading of the Megillah, should be encouraged by their parents to hear the reading.	אף קטנים שהגיעו לחינוך מגיל 6-7 מחנכים אותם לקריאת המגילה, ולכן על ההורים לעודד את ילדיהם לשמוע את קריאת המגילה.
Small children that are not able to sit quietly should not be brought to Megillah reading.	ילדים קטנים שלא יוכלו להיות לשמור על השקט בקריאת המגילה, אין להביאם לקריאת המגילה.
One is obligated to read the Megillah at night and to hear it again during the day as a reminder of the miracle "שהיו צועקים בימי צרתם יום ולילה."	חייב אדם לקרוא את המגילה בלילה ולחזור ולשנותה ביום, זכר לנס שהיו צועקים בימי צרתם יום ולילה.
Whoever cannot read the Megillah at night cannot compensate by hearing it twice during the day of Purim.	מי שלא קרא את המגילה בלילה אינו יכול להשלים ולקרוא פעמיים ביום.
The one who reads the Megillah by himself fulfills the mitzvah, but it is a mitzvah to read it in a minyan with many people	הקורא את המגילה ביחידות יצא ידי חובה, אך מצווה מן המובחר לקרוא במניין וברוב עם.
One who hears a Ba'al Koreh read the Megillah and who listens with intent, and the Ba'al Koreh who reads it with intent, fulfill the mitzvah	השומע מגילה מבעל הקורא, והשומע מתכוון לצאת בשמיעה, ובעל הקורא מתכוון להוציא, יצא ידי חובה.
The time for reading the Megillah at night is from tzayt hakochavim until alot hashachar. In an emergency situation it is permitted to read the Megillah from plag HaMincha	זמן קריאת המגילה בלילה הוא מצאת הכוכבים עד עלות השחר. בשעת הדחק מותר לקרוא את המגילה מפלג המנחה.
The time for reading the Megillah during the day is fromnetz hachama until shkiya. In an emergency situation it is permitted to read the Megillah from Alot HaScachar.	זמן קריאת המגילה ביום הוא מהנץ החמה ועד השקיעה. בשעת הדחק מותר לקרוא את המגילה מעלות השחר.
One is not to eat or drink until after reading of the Megillah.	אין לאכול ולשתות עד אחר קריאת המגילה.
Those who daven on Purim night in late minyanim and for whom it is hard to fast until after the reading of the Megillah, can eat fruit and vegetables, etc., as needed, after tzayt hakochavim. One can also eat bread and mezonot but only a שיעור כביצה – e.g., a slice of bread.	אלו שמתפללים בליל פורים במנינים מאוחרים, וקשה להם לצום עד אחרי קריאת המגילה, יכולים לאכול אחר צאת הכוכבים פירות וירקות וכדומה לפי הצורך, ולחם ומזונות יכולים לאכול עד שיעור כביצה (כפרוסת לחם).

The Brachot	הברכות
<p>Before reading the Megillah at night and in the day we say three brachot: על קריאת מגילה, "שעשה ניסים", "שהחיינו" Sefardim do not say "שהחיינו" in the daytim</p>	<p>לפני קריאת המגילה ביום ובלילה מברכים שלוש ברכות: "על קריאת מגילה", "שעשה ניסים", "שהחיינו" ספרדים לא מברכים ביום "שהחיינו"</p>
<p>After reading the Megillah, we say the bracha "הרב את ריבנו". If we are alone, we do not say the brachot</p>	<p>לאחר קריאת המגילה מברכים את ברכת "הרב את ריבנו". ביחידות לא מברכים ברכה זו.</p>
<p>The Baal Koreh stands when saying the brachot There is a difference of opinion if the congregation also stands during the brachot, and the minhag is that one who is able to stand should do so.</p>	<p>בעל הקורא עומד בשעת הברכות. יש מחלוקת האם גם הציבור צריכים לעמוד בברכות. המנהג הוא שמי שיכול עומד.</p>
<p>The Ba'al Koreh should have the congregation in mind when he says the brachot and the congregation should have in mind that the Ba'al Koreh is saying the brachot for them. It is appropriate to remind both the Ba'al Koreh and the congregation to concentrate on the brachot.</p>	<p>בעל הקורא מכוון להוציא את הציבור בברכות, והציבור מתכוונים לצאת על ידי בעל הקורא. ראוי להזכיר לבעל הקורא ולציבור לכוון לצאת ידי חובה בברכות.</p>
<p>One must say אמן after every bracha that the Ba'al Koreh says, but do not say "ברוך הוא וברוך שמו".</p>	<p>יש לענות אמן לאחר כל ברכה של בעל הקורא, אך אין לומר "ברוך הוא וברוך שמו".</p>
<p>There should be no interruptions between the brachot and the reading of the Megillah</p>	<p>אין להפסיק בין הברכות לקריאת המגילה.</p>
<p>For the bracha "שהחיינו" during the day one must also have in mind the mitzvot of Mishloach Manot, Matanot L'evyonim, and Seudat Purim. It is appropriate to remind the Ba'al Koreh and the congregation of the above.</p>	<p>בברכת "שהחיינו" ביום יש לכוון גם על מצוות משלוח מנות, מתנות לאביונים, וסעודת פורים. ראוי להזכיר לבעל הקורא ולציבור לכוון על כך.</p>
<p>After the bracha "הרב את ריבנו" it is a custom to say the piyyut "אשר הניא", and שושנת יעקב at night, and to say "שושנת יעקב" During the day</p>	<p>לאחר ברכת "הרב את ריבנו" נהגו לומר בלילה את הפיוט "אשר הניא" ו"שושנת יעקב", ובבוקר "שושנת יעקב".</p>
<p>Although the brachot are important, whoever does not hear the brachot but does hear the Megillah has still fulfilled the mitzvah.</p>	<p>הברכות לא מעכבות, ומי ששמע את קריאת המגילה ולא שמע את הברכות יצא ידי חובה.</p>
<p>If one has already fulfilled one's own mitzvah of reading the Megillah and then goes on to read for others, it is preferable that one of the people listening say the brachot. If the listener is a male, he should say the first bracha "על מקרא מגילה". If the listener is a female, she should say the first bracha as "לשמוע מגילה" Sefardi women say "על מקרא מגילה".</p>	<p>מי שכבר יצא ידי חובת קריאת המגילה וקורא את המגילה עבור אחרים, עדיף שאחד מהשומעים יברך את הברכות. אם השומע הוא איש, יברך השומע בברכה הראשונה "על מקרא מגילה". אם השומעת היא אישה תברך השומעת בברכה הראשונה "לשמוע מגילה" אישה ספרדית מברכת "על מקרא מגילה".</p>

The Reading	הקריאה
It is permitted to read the megillah standing or sitting	מותר לקרוא את המגילה בעמידה או בישיבה.
The Ba'al Koreh who represents the congregation should stand out of respect for the congregation	בעל הקורא שמוציא את הציבור עומד מפני כבוד הציבור.
The minhag is that two individuals stand near the Ba'al Koreh, one on the left and one on the right	המנהג הוא שעומדים שני אנשים ליד בעל הקורא, אחד מימינו ואחד משמאלו.
The minhag is that before the reading of the Megillah in a congregation, the Megillah is folded like a letter	המנהג הוא שלפני קריאת המגילה בציבור פושטים את המגילה של בעל הקורא כאיגרת.
One must read the Megillah from a kosher Megillah that was written in אשורי and on parchment.	יש לקרוא את המגילה מתוך מגילה כשרה הכתובה בכתב אשורי בדיו ועל קלף.
A priori one must be careful that every letter in the Megillah is complete, but בדיעבד a scroll is kosher if most of the letters are in it and it does not have missing letters at the beginning or the end, and it is not missing a complete section.	לכתחילה יש להקפיד שכל אותיות המגילה יהיו שלמות, אך בדיעבד מגילה כשרה אם רוב האותיות כתובות בה, ולא חסרות בה אותיות בהתחלה או בסוף, וגם לא חסר בה ענין שלם.
The Megillah must be read from the scroll. בדיעבד if one read most of the Megillah from the scroll and the rest by heart, it fulfills the mitzvah.	יש לקרוא את המגילה מתוך הכתב. בדיעבד אם קרא את רוב המגילה מתוך הכתב, ואת השאר קרא בעל פה, יצא ידי חובה.
One who reads the Megillah and skips a word or sentence must go back to where he skipped and continue reading from there in the correct order.	הקורא את המגילה למפרע לא יצא, ולכן מי שדילג פסוק במגילה, צריך לחזור לאותו פסוק שדילג ומשם להמשיך כסדר.
One must read the Megillah with the exact pronunciation and vocalization. However if one made a mistake in pronunciation but did not change the meaning of the word, he has fulfilled his obligation.	יש לקרוא את המגילה בניקוד ובהטעמה מדויקים. בדיעבד, אם טעה בהגיית המילה, אך לא השתנתה במשמעות של המילה, יצא ידי חובה.
One must hear every word of the Megillah, and therefore if one misses a word or even half a word, he has not fulfilled the mitzvah. Therefore if one did not hear a word, he must complete the word from his own Megillah, even if it is a printed one.	יש לשמוע כל מילה במגילה, ולכן מי שלא שמע מילה או אפילו חצי מילה, לא יצא ידי חובה. ולכן מי שלא שמע מילה, צריך להשלים את המילה ממגילה שלפניו, אפילו ממגילה מודפסת.
If one has a kosher Megillah, he can read along with the Ba'al Koreh quietly. But if one has a printed Megillah, he cannot read along by himself, but he should listen carefully to the Ba'al Koreh and only if he does not hear a word, he should complete the word from his own Megillah.	מי שיש לו מגילה כשרה יכול לקרוא עם בעל הקורא בשקט. אך מי שיש לו מגילה מודפסת, לא יקרא בעצמו אלא יקשיב לבעל הקורא, ורק אם לא שמע מילה, ישלים זאת מהמגילה שלפניו.
If the Ba'al Koreh suspects that the congregation did not hear a word, such as when there is noise when reading Haman, he should repeat the word.	אם בעל הקורא חושש שהציבור לא שמע מילה, כמו שמצוי כאשר מכים את המן, עליו לחזור על המילה.

<p>There are four pesukim of Geulah that it is a custom for the congregation to read out loud, after which the Ba'al Koreh repeats: "איש יהודי" (ב,ב), ומרדכי יצא" (ח, טו), "ליהודים היתה", "כי מרדכי" (י, ג).</p>	<p>יש ארבעה פסוקי גאולה שנהגו הציבור לקרוא בקול רם, ולאחר מכן בעל הקורא חוזר עליהם: "איש יהודי" (ב,ב), ומרדכי יצא" (ח, טו), "ליהודים היתה", "כי מרדכי" (י, ג).</p>
<p>In בפרק ו פסוק א we raise the voice a bit when we read the words "בלילה ההוא נדה שנת המלך".</p>	<p>בפרק ו פסוק א נהגו להגביה מעט את הקול כאשר קוראים את המילים "בלילה ההוא נדה שנת המלך".</p>
<p>In פרק ח פסוקים ו – י we read the text in one breath from the words "חמש מאות איש" until the word "עשרת". If it is hard for someone to do this in one breath, he should do it only for the names of the sons of Haman. It is customary that the congregation reads this and afterwards the Ba'al Koreh repeats it.</p>	<p>בפרק ח פסוקים ו – י נהגו לקרוא בנשימה אחת מהמילים "חמש מאות איש" ועד המילה "עשרת". מי שקשה לו יקרא בנשימה אחת רק את עשרת בני המן. נהגו הציבור קורא כן, ולאחר מכן בעל הקורא חוזר על זה.</p>
<p>In פרק ח פסוק יא it is customary to read the pasuk twice, once "להרוג", and the second time "ולהרוג".</p>	<p>בפרק ח פסוק יא נהגו לקרוא את הפסוק פעמים, פעם ראשונה "להרוג", ופעם שנייה "ולהרוג".</p>
<p>Likewise in פרק ט פסוק ב it is customary to read that pasuk twice, first "בפניהם", and then "לפניהם".</p>	<p>וכמו כן את פרק ט פסוק ב נהגו לקרוא פעמיים, פעם ראשונה "בפניהם", ופעם שנייה "לפניהם".</p>
<p>In פרק ט פסוק טו it is customary to shake the scroll a bit when we read the words "האגרת הזאת".</p>	<p>בפרק ט פסוק טו נהגו לנענע את המגילה מעט כאשר קוראים את המילים "האגרת הזאת".</p>
<p>It is customary to make noise when mentioning the name Haman, but we must be careful not to disturb the hearing of the Megillah. Likewise we must teach our children that the essence of the mitzvah is the hearing of the Megillah.</p>	<p>נהגו להכות ולהרעיש כאשר מזכירים את השם המן. אך יש להיזהר שזה לא חיפריע לשמיעת המגילה. וכמו כן יש לחנך את הילדים שיעיקר המצווה היא שמיעת המגילה.</p>

משלוח מנות – "ומשלוח מנות איש לרעהו"

- כל איש ואישה חייבים לקיים מצוות משלוח מנות, ואף את הקטנים יש לחנך למצווה זאת.
- יש ליתן לפחות לאדם אחד שני מיני מאכל.
- זמן המצווה הוא ביום ולא בלילה.
- כדאי לקיים את המצווה בתחילת היום.
- מקיימים מצוות משלוח מנות רק בדבר מאכל, ולא בכסף ובגדים.
- כמו כן צריך שהמאכל יהיה ראוי מיד לאכילה.
- משקה נחשב מאכל.
- שני עוגות וכדומה נחשבים לשתי מנות, וכן שני מיני משקים נחשבים שתי מנות.
- מאכל אחד שחילקוהו לשני כלים, נחשב מנה אחת.
- איש ישלח לאיש, ואישה לאישה, או משפחה למשפחה.
- כל המרבה לשלוח מנות הרי זה משובח.
- ומצווה לשלוח מנות לאותם אנשים שאין מי שישלח להם משלוח מנות.
- גדול ישלח מנות לגדול ולא לקטן.
- יוצאים ידי חובה במשלוח מנות לקרובי משפחה, כגון הורים, אחים, ילדים.
- ראוי שמי שמקבל משלוח מנות, יחזיר משלוח מנות לנותן.
- מי שאין לו מה לשלוח מנות, יחליף סעודתו עם סעודת חברו.
- אין לתת משלוח מנות מכספי מעשר.
- אדם ששלח משלוח מנות לפני פורים, והמשלוח הגיע בפורים עצמו, יש מחלוקת האם יצא ידי חובה.
- אדם שחוגג פורים בי"ד צריך לשלוח מנות למי שחוגג בי"ד.
- אדם שחוגג פורים בי"ד, ושלח מנות לחברו שחוגג בט"ו, והמשלוח הגיע בט"ו, יש מחלוקת האם יצא ידי חובה.
- אין שולחים מנות לאבל, אבל אם שלחו לו מותר לו לקבל.
- מותר לשלוח מנות למשפחת האבל.
- אבל חייב במשלוח מנות.
- יש שנהגו לשלוח את המנות על ידי שליח. השליח יכול להיות כל אדם.

Mishloach Manot

- Every man and woman must observe the mitzvah of Mishloach Manot, and even children should be educated about this mitzvah.
- At the very least, one should give at least two types of food to one person.
- The time of the mitzvah is during the day and not at night. It is advisable to observe the mitzvah at the beginning of the day.
- The mitzva of Mishloach Manot is observed only in terms of food, not money and clothes. Also, the food should be immediately suitable for eating.
- A drink is considered food.
- Two kinds of cakes and the like, are considered two types of food, and also two kinds of beverages.
- One type of food that was divided into two dishes is considered one type.
- Man shall send to man, and woman to woman, or family to family.
- Everyone who sends more Mishloach Manot is praiseworthy, and it is a Mitzvah to send Mishloach Manot to those who will not receive it from others
- Adults should send mishloach manot to other adults, not to children.
- One can observe Mishloach Manot by giving to relatives, such as parents, siblings, kids.
- It is appropriate that person who receives Mishloach Manot, will give back Mishloach Manot to the giver.
- One who has nothing to send for Mishloach Manot, should exchange his meal with the meal of his friend.
- It is not allowed to give Mishloach Manot from Maaser Ksafim.
- One who sent Mishloach Manot before Purim, and the Mishloach Manot arrived on Purim itself, there is a Machloket whether he observes the Mitzvah.
- One who celebrates Purim on 14th of Adar should send Mishloach Manot to those who celebrate Purim also on the 14th.
- One who celebrates Purim on the 14th, and sends Mishloach Manot to his friend who celebrates on the 15th, and the Mishloach Manot arrived on the 15th, there is a Machloket whether he observes the Mitzvah.

- It is not allowed to give Mishloach Manot to a mourner, but if it was given to him, he is allowed to receive it. It is allowed to send Mishloach Manot to mourner's family.
- A mourner must give Mishloach Manot.
- Some give the Mishloach Manot by messenger. The messenger can be anyone.

מתנות לאביונים – "ומתנות לאביונים"

- כל איש ואישה חייבים לקיים מצוות משלוח מנות, ואף את הקטנים יש לחנך למצווה זאת.
- יש ליתן לפחות שתי מתנות לשני אביונים, לכל אביון מתנה אחת.
- אם נתן עני אחד שתי מתנות זה נחשב מתנה אחת.
- נתן לאיש ואשתו עניים, זה נחשב מתנה אחת.
- זמן המצווה הוא ביום ולא בלילה.
- כדאי לקיים את המצווה בתחילת היום.
- מתנות לאביונים יכולים להיות כסף או אוכל.
- שווי כל מתנה הוא פרוטה.
- ויש אומרים ששווי כל מתנה הוא שווי של סעודה.
- כל המרבה לשלוח מנות הרי זה משובח. ויש לתת מתנות לאביונים בעין יפה.
- ועדיף שירבה אדם במתנות לאביונים מאשר ירבה במשלוח מנות וסעודת פורים.
- אם אדם נמצא במקום שאין עניים ייתן את המתנות לפני פורים לאדם אחר שייתן את המתנות בפורים.
- ואם לא עשה כן, יפריש מתנות לאביונים, וייתן אותם לעניים בהזדמנות הראשונה.
- עני נחשב כל אדם שאין לו מאתיים זוז, דהיינו פרנסה לשנה.
- ויש אומרים שלעניין מתנות לאביונים עני הוא אדם שאין לו מספיק לסעודת פורים.
- אדם שחוגג פורים בי"ד צריך לתת מתנות לאביונים למי שחוגג בי"ד.

Matanot LaEvyonim

- Every man and woman must observe the mitzvah of delivering meals, and even children should be educated about this mitzvah.
- At least two gifts must be given to two poor people, one gift per person.
Giving two gifts to one pauper, it is considered one gift.
Giving to a poor man and his wife is considered one gift.
- The time of the mitzvah is during the day and not at night.
It is advisable to observe the mitzvah at the beginning of the day.
- Matanot LaEvyonim can be money or food.
- The value of each gift is a Pruta.
And some say that the value of each gift is the value of a minimal meal.
- Everyone who sends more Mishloach Manot is praiseworthy.
And one should give gifts Matanot LaEvyonim with good intentions.
It is better to give multiple Matanot LaEvyonim than multiple Mishloach Manot.
- If someone is in a place where there are no poor people, he should give the gifts before Purim to another person who will give the gifts on Purim.
If he did not do so, he should set aside gifts for the poor, and give them the money at the first opportunity.
- Any person who does not have two hundred Zuzim, i.e. a yearly income, is considered poor.
And some say that when it comes to Matanot LaEvyonim, a poor person is someone who does not have enough for the Purim meal.
- A person who celebrates Purim on the 14th should give gifts to the poor who celebrate on the 14th.